

"היינו כחולמים" - סדרת העבודות של ורד נחמני - לא נשאבת לחלום ולא להבטחה של שיבה ברינה, ובין מצבי-יקיצה, בכוחות פנימיים של משיכה ודחייה, היא נעה עד לסף של עירות מפוכחת. הנוף הפנטסטי אינו אלא טבע-מצוי הממוקם בחצר שהיתה לה עדנה, מצויר כפאזל, כפיסות נפרדות אחוזות למשך. גוף הבד החשוף של גיבוריה צרוב בזיכרון התצלום הדהוי ואירועי האתמול בעיתון משמשים כסות-נייר מבדחת, קיפולי טיסן השלוח לסכך. ברשת הסוואה שבה נשזרת אשליית עומק סוחפת נפער החלל הלבן של הגוף ומבטו של הילד בוהה בחלל, תהום זמן שלא הושם לה גבול. אין ראשית ואין אחרית בצויר של ורד נחמני, רק שיבה נצחית רבת-קסם של זורעים בדמעה.

גליה בר-אור

'היינו כחולמים', גלריה דביר בנחום 11 תל אביב, 2006